

Perspektiv

AKKURAT NÅ

Twitter

– Du må komme deg på Twitter, sa min kollega for et drøyt halvår siden.
– Jo da, det skal jeg, repliserte jeg kjekt. Og vi gikk i gang med å diskutere hva som kunne være et brukbart nick.
I dag er jeg fremdeles ikke på Twitter. Målsettingen var nok litt for ambisiøs, for Twitter virker rett og slett skremmende. Det kan selvsagt skyldes at forumet er befolket av nasjonens skarpeste hoder, mens hverdagsmenneskene befinner seg på Facebook. Men jeg tror det vel så mye skyldes den voldsomme hurtigheten som Twiteriatet forlanger av både av sine meningsfeller og meningsmotstandere.

Idet Twitter-drevet går, nytter det ikke å nøle, man må kaste seg på med det man har av opplagret mening og kle det i retorisk eleganse. Spydspissene i dette verbale spillet er de såkalte Twitterkongene, de som skyter direkte fra hofta og som har svingt seg opp på avfyre personkarakteristikker og smaksdommer i et forrykende tempo.

Jeg kjenner opptil flere som behersker dette formatet til fulle, og for ikke å tape ansikt måtte jeg selvsagt møte min kollegas oppfordring med utilslørt entusiasme. Men sannheten er selvsagt at jeg neppe kommer til å ta steget inn dette mediet.

Jeg er rett og slett redd for å bli overkjørt, for på Twitter gjelder det som sagt å holde hjulene i gang.

I et slikt perspektiv kan Twitter sammenliknes med Autobahn i Tyskland, hvor det ikke eksisterer fartsgrenser, mens undertegnede kan sammenliknes med forskremt bilfører som blir urolig når nåla på speedometeret blikker over 80. Da sier det seg selv at det er best å la bilen stå. Så får jeg heller tåle at jeg framstår som Ola Potitt i de munnrapptes øyne.

The strong, silent type

Aanestad «Balansekunst» er en installasjon av Marit Aanestad som vises i prosjektrommet i underetasjen til KINOKINO Senter for kunst og film i Sandnes fram til 25. november.

Kultureliten III

«Bare dere ordner dusjen, så ordner vi kulturen!» skal de møkkete arbeiderne ha svart, da deres krav om dusj på jobben ble avvist. «De trenger da ikke dusje», var det sagt fra øvre hold. «De eier jo ingen kultur!» Min kilde er Klaus Hagerup. Han er kilde til mange bøker.

Begrepet kultur er tøyelig. Kulturelite enda verre. Aller mest brukt som skjellord om en diffus ansamling snobber, såpass talemåte at de kunne ta over navnet til 70-tallsbandet Talking Heads.

I min uhytidelige baksideserie har jeg prøvd å rette blikket mot den *usynlige* kultureliten, den økonomiske. Money Talks.

Pengemakten begynner et sted, «for siden å pulveriseres nedover». Helt ned til parketten, kanskje, der «en kortpustet hund forstyrrer et kommunemøte og framskynder en beslutningsprosess».

Dette er noen linjer fra Eivind H. Evjemos roman med den lange og sterke tittelen «Det siste du skal se er et ansikt av kjærlighet».

Folk som kan skrive som han, kan vel heller kalles kulturelite – da i en positiv forstand. Mennesker som bruker språket så ypperlig og viser hvordan det kan brukes, ikke hores med som i reklamen og hypet som de forsøker å drukne oss i. Hvem er «de»? «Du vet det jo», som Arnulf Øverland sier.

I min høyrestyrte hovedstad er de innerst inne motstandere av at kultur skal være noe annet enn butikk. Kulturbutikk-eliten. At bibliotek skal være gratis blir en kamp som kommer sterkere framover. «Tror du det ikke?»

Hele denne non profit-institusjonen hadde vært utenkelig å få i gang i dag. Tenk da at det faktisk var mulig til å reise Hoved-Deichman i 1933 (selv om

arbeidet stoppet opp ved kolonnaden i nord). Det var investering!

Carl I. Hagen har ikke skjønt at toget er gått. Han drømmer om å bli statsminister og vil ha det bestående hovedbiblioteket omgjort til bolig for seg og kona, landets politiske elitepar. En farlig tanke, i alle fall for fru Eli; Deichman-trappa er brattere enn Slottstrappa!

Denne (unnskyld) ukultiverte mannen prøver seg sin vane tro med populær argumentasjon: «Vi trenger ikke flere prestisjebygg for eliten.» Ja, Hagen, det låter som musikk! (Opera).

Eller mener den alltid-misforståtte at alle som vil se fine Munch-bilder og alle som bruker bibliotek er elite? Da må vi som *jobber* på bibliotek også kunne regnes med i kultureliten?

Nils A. Raknerud
avtroppende Deichman-vaktmester
nilsamund@gmail.com

Stripegåsa har dyrerikets uoffisielle verdensrekord i høydeflyging for trekkfugler, skriver forskning.no. Hver vår sier flokker av stripegås farvel til vinteroppholdet i India og drar til hekkeområder i Kina og Mongolia. Men først må de over Himalaya. Og stigningen på ikke mindre enn 4000-6000 meter gjør gjessene unna på en dag.